Lietas arhīva Nr. A42-02062-17/19
ECLI:LV:ADRJRIT:2017:1117.A420206217.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 17.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Aiga Putniņa,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ likumiskajiem pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/, kā arī atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pilnvarotajai pārstāvei Diānai Laķei

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta direktora 2017.gada 15.februāra lēmuma Nr.10.9.2-11/17/54-A/153 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Lauku atbalsta dienests (turpmāk – dienests) Eiropas Zivsaimniecības fonda finansējuma Rīcības programmas Eiropas Zivsaimniecības fonda ieviešanai Latvijā 2007.–2013.gadam pasākuma „Investīcijas akvakultūras uzņēmumos" ietvaros ar 2010.gada 12.marta lēmumu apstiprināja pieteicējas SIA /Nosaukums A/ projektu Nr.10-04-Z20100-000010 „Zivju audzēšanas fermas (ceha) izveide /adrese/", savukārt ar 2011.gada 31.augusta lēmumu – projektu Nr.11-09-Z20100-000037 „Foreļu audzēšana baseinos" (turpmāk –attiecīgi projekts Nr.1 un Nr.2, abi kopā – projekti).

[2] Izvērtējot projektu atbilstību publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem projekta uzraudzības laikā, dienests ar 2016.gada 16.decembra lēmumu Nr.10.9.2-11/16/3972 pārtrauca projektu ietvaros uzņemtās saistības, pieprasot atmaksāt saņemto atbalstu 351 827,94 *euro* līdz 2017.gada 20.februārim.
Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta direktoram.

[3] Ar dienesta direktora 2017.gada 15.februāra lēmumu Nr.10.9.2-11/17/54-A/153 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts, vienlaikus pagarinot atbalsta atmaksas termiņu līdz 2017.gada 24.aprīlim. Lēmums, pievienojoties sākotnējā lēmuma motivācijai, pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.
[3.1] Projektu ietvaros iegādātie pamatlīdzekļi daļēji tiek izmantoti paredzēto mērķu un rādītāju sasniegšanai. Vienlaikus dienests kritiski vērtējis pieteicējas iesniegtos precizētos ražošanas apjomus un ieņēmumus turpmākajiem uzraudzības gadiem (līdz 2019.gada), jo pieteicēja nepamatoti samazinājusi ražošanas apjomus un ieņēmumus, tas ir, par 94% no plānotajiem, kā arī izvēlējusies jaunus produkcijas veidus (amūri, platpieres, pālijas), salīdzinot ar projektos plānotajiem akvakultūras produkcijas veidiem – 20 t foreles un 10 t stores gadā pēc projektu īstenošanas.
[3.2] Veicot izmaiņas projektu ražošanas apjomos, netiek ievērots Ministru kabineta 2009.gada 29.jūlija noteikumu Nr.783 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu zivsaimniecības attīstībai" (turpmāk – MK noteikumi Nr.783) 4.4.apakšpunktā ietvertais pareizas finanšu vadības princips, jo īpaši saimnieciskuma un lietderības princips. Līdz ar to dienests negūst pārliecību, ka atbalsta saņēmējs ar pievienoto precizēto finanšu plānu pierāda uzņēmuma ekonomisko dzīvotspēju un ka projektos plānotās izmaksas atbilst gaidāmajiem rezultātiem turpmākajos uzraudzības gados.
[3.3] Ņemot vērā projektu iesniegumos norādītos ražošanas apjomus un uzraudzības gadus, pieteicējai bija jāsaražo un jārealizē 110 t zivju produkcijas uzraudzības laikā. Dienestā iesniegtie pārskati par 2013., 2014. un 2015.gadu liecina, ka iegādātās investīcijas netiek atbilstoši izmantotas mērķa sasniegšanai. Vienīgie ieņēmumi uzraudzības periodā ir saskaņā ar iesniegto pārskatu par 2013.gadu, tas ir, 1,42 t varavīksnes foreles un neto apgrozījums no darbības akvakultūrā 8 825,30 *euro*.
[3.4] Dienesta atkārtotā pārbaudē iegūtā informācija, tai skaitā konstatētie lietas apstākļi, liecina, ka uzņēmumā saimnieciskā darbība daļēji tika uzsākta tikai projekta Nr.2 ietvaros. Kritiski vērtējams pieteicējas iesniegtais akvakultūras produkcijas ražošanas plāns, jo saimnieciskā darbība uzņēmumā tika pārtraukta vairāk kā divus gadus 2014.gada 20.oktobrī notikušā ugunsgrēka dēļ un ar tik liela laika nobīdi pieteicēja nevar sasniegt projekta mērķus un rādītājus. Ugunsgrēka seku novēršana objektīvi neprasa tik ilgu laika periodu, līdz ar to pieteicēja nevar projektu īstenošanas pārtraukšanu pamatot ar ugunsgrēka seku novēršanu.
[3.5] Atbilstoši dienesta lēmumiem par projektu apstiprināšanu dienests ir tiesīgs pieņemt lēmumu pārtraukt atbalsta piešķiršanu un atprasīt iepriekš izmaksāto finansējumu, tostarp ja: 1) tiek konstatēti pārkāpumi projekta īstenošanas vai uzraudzības laikā, kā arī neatbilstība projekta mērķiem un sasniedzamajiem rādītājiem; 2) atbalsta saņēmējs atrodas likvidācijas procesā, tā saimnieciskā darbība ir apturēta vai pārtraukta, vai ir uzsākta tiesvedība par atbalsta saņēmēja darbības izbeigšanu, maksātnespēju vai bankrotu, vai ir uzlikts arests tā mantai. Pieteicēja projektu uzraudzības posmā neievēro un neizpilda abos šajos punktos minēto, kā arī MK noteikumos Nr.783 un Ministru kabineta 2008.gada 1.aprīļa noteikumos Nr.240 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam „Investīcijas akvakultūras uzņēmumos"" (turpmāk – MK noteikumi Nr.240) noteiktos pienākumus un saistības, līdz ar to dienests uzskata uzņemtās saistības projektu ietvaros par neatbilstošām. Minētais attiecīgi ir pamats saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 17.jūnija noteikumu Nr.573 „ Kārtība, kādā administrē Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Zivsaimniecības fondu, kā arī valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai, lauku un zivsaimniecības attīstībai" (turpmāk – MK noteikumi Nr.573) 47.punktu pieņemt obligātu lēmumu par neatbilstošo izdevumu atgūšanu.

[4] Tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par dienesta direktora 2017.gada 15.februāra lēmuma Nr.10.9.2-11/17/54-A/153 atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] 2014.gada 20.oktobrī jaunuzceltajā zivju audzēšanas ceha ēkā notika ugunsgrēks, kurā tika pilnībā bojāts ēkas jumts un stāvu pārsegumi, bojātas slēgtās ūdenstilpnes zivju audzēšanai, kā arī tajās esošie zivju mazuļi un ataudzētās foreles, pilnībā bojāta elektroinstalācija, daļēji bojāts ūdens recirkulācijas sistēmas komplekts. Ugunsgrēkā bojāta arī foreļu audzēšanas baseinu ūdens recirkulācijas sistēma, jo tās darbība bija saistīta ar nodegušajā ēkā uzstādītajām iekārtām. Par ugunsgrēku nekavējoties tika paziņots dienestam.

[4.2] Ar dienesta speciālistu atbalstu un kontroli tika veikti pasākumi ugunsgrēka seku likvidēšanai un uzņēmuma saimnieciskās darbības atjaunošanai. 2015.gadā pieteicēja zivju audzēšanas baseinos ielaida pāliju mazuļus, bet 2016.gadā storu un plāliju mazuļus, izmantojot ugunsgrēkā neizmācinātos āra baseinus, kā arī iekārtas. Pieteicēja ir iesniegusi dienestam pārskatu un ražošanas plānu turpmākajiem uzraudzības gadiem.

[4.3] Attiecībā uz sugu izmaiņām pieteicēja paskaidro, ka tas ir noticis ar vienu mērķi – turpināt saimniecisko darbību, pēc iespējas ātrāk atjaunojot zivju audzēšanas cehu un audzēt tur foreļu un storu mazuļus. Savukārt attiecībā uz saimnieciskās darbības finansiālajiem rādītājiem dienests nav novērtējis zivju produkcijas cenu samazinājumu, kas radies pēc projektu apstiprināšanas un būtiski ietekmē plānotās peļņas iespējas.

[4.4] Projektu īstenošanas laikā netika konstatēta piešķirto līdzekļu neatbilstoša izmantošana projekta mērķiem un sasniedzamajiem rezultātiem. Tikai ugunsgrēks bija cēlonis iespējamās zivju produkcijas ieguves pārtraukumam un tā apjoma samazinājumam. Atprasot projekta ietvaros saņemto finansējumu, pieteicējas turpmākā saimnieciskā darbība tiks iznīcināta.

[5] Dienests tiesai sniegtajā paskaidrojumā pieteicējas pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus dienests norāda turpmāko.

[5.1] Pieteicēja jau līdz ugunsgrēkam ievērojami nesasniedza projektos plānotos ražošanas apjomus, līdz ar to nav korekti tik viennozīmīgi rādītāju nesasniegšanu novelt uz ugunsgrēku, ja skaidri redzams, ka par piešķirto finansējumu iegādātās iekārtas arī iepriekš netika atbilstoši izmantotas izvirzīto mērķu sasniegšanai.

[5.2] Pieteicēja, piesakoties publiskajam finansējumam, ir informēta par nepieciešamību ievērot visus atbalsta saņemšanas nosacījumus un par sekām to neievērošanas gadījumā, uzņemoties pilnu finanšu risku. Tāpat arī, aizpildot projekta iesniegumu, pieteicējai bija jārēķinās ar to, ka pašas norādītie saimnieciskās darbības rādītāji būs jāsasniedz. Nav korekti, ka pieteicēja pārmet dienestam par tirgus cenu maiņu, jo pieteicēja pati veica pilnīgu tirgus izpēti un pašai tas bija jāparedz vai ar tādu iespējamību jārēķinās.

[5.3] Uzraudzības periodā nav pieļaujama krasa projekta darbības un sasniedzamā mērķa maiņa, kā šajā lietā dara pieteicēja, sākot audzēt citas zivis, citā apjomā, salīdzinot ar sākotnējiem mērķiem. Projekta iesniegums ir vērtējams atbilstoši tā sākotnējam saturam un iestādes kompetencē ir tikai projekta iesniegumā norādīto apstākļu un faktu pārbaude un izvērtēšana. Papildus iesniegtā informācija vai precizējumi nevar tikt saprasti tādējādi, ka projekta iesniegums tiek būtiski papildināts vai grozīts.

[5.4] Sniegtais atbalsts ir jāuztver kā līdzieguldījums saimniecībā, nevis kā vienīgais apstāklis, lai uzņēmums pastāvētu.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Papildus tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji izteica lūgumu par sprieduma nekavējošu izpildi, jo pret pieteicēju zvērināts tiesu izpildītājs ir ierosinājis izpildu lietu un plāno uzsākt piespiedu izpildes darbības. Pieteicējai nav brīvu finanšu līdzekļu atbalsta atmaksai, kā arī nepieder atbilstošas vērtības manta, līdz ar to administratīvā akta piespiedu izpilde uzņēmumu novedīs līdz bankrotam.

Dienesta pārstāve pieteicējas pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējot administratīvās lietas materiālus un uzklausot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst pārsūdzēto lēmumu par tiesisku, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā starp administratīvā procesa dalībniekiem nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, par projektu īstenošanas gaitu un sasniegtajiem rādītājiem, kas neatbilst projektu iesniegumos prognozētajam. Strīds ir par to, vai tas ir pietiekams pamats pieprasīt atmaksāt projektu ietvaros saņemto atbalstu.

[9] Atbilstoši MK noteikumu Nr.240 2.punktam pasākuma „Investīcijas akvakultūras uzņēmumos" mērķis ir modernizēt akvakultūras uzņēmumus un uzlabot to darbību, attīstīt tradicionālās akvakultūras metodes, attīstīt jaunu un īpaši pieprasītu ūdensdzīvnieku sugu audzēšanu, kā arī īstenot tādas akvakultūras metodes, kas būtiski samazina negatīvu ietekmi uz vidi.

Saskaņā ar šo noteikumu 8.punktu atbalsta pretendentam šīs programmas ietvaros jāatbilst šādiem publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem: 1) īstenojot projektu, sasniedz pasākuma mērķi; 2) neaizvieto esošos pamatlīdzekļus; 3) vismaz piecus gadus pēc pēdējā maksājuma saņemšanas uzņemas saistības veikt komercdarbību akvakultūras nozarē, ražojot un realizējot akvakultūras produkciju; 4) projekta iesniegumā apliecina ekonomisko dzīvotspēju, tostarp ietverot tajā biznesa plānu (*sk. kopsakarā ar šo noteikumu 10.punktu*). No minētā izriet, ka atbalsta pretendentam, iesniedzot projekta iesniegumu konkrētās programmas ietvaros, ir jāspēj pietiekami precīzi prognozēt visā projekta īstenošanas un uzraudzības periodā sasniedzamos rādītājus, kas tostarp balstās uz esošās tirgus situācijas izpēti, īstenotā projekta specifiskajām īpašībām, iespējamo risku prognozēšanu un pārdali.

Minētais izriet arī no MK noteikumos Nr.783, kuros tiek regulēta vispārējā kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai, 4.4.apakšpunktā ietvertā pareizas finanšu vadības principa, ko veido: 1) saimnieciskuma princips, kurš saistīts ar to, lai resursi, ko atbalsta pretendents lieto savas darbības nodrošināšanai, būtu pieejami noteiktā laikā, pienācīgā apmērā un par labāko cenu; 2) lietderības princips, kurš saistīts ar labāko attiecību starp izmantotajiem resursiem un gūto rezultātu; 3) efektivitātes princips, kurš saistīts ar konkrētu izvirzīto mērķu un paredzēto rezultātu sasniegšanu

Iegūstot tiesības uz publisko finansējumu, attiecīgi atbalsta saņēmējs apņemas īstenot iesniegto projektu atbilstoši tā mērķim un sasniedzamajiem rādītājiem gan projekta īstenošanai noteiktajā termiņā, gan uzraudzības laikā (pieci gadi pēc pēdējā maksājuma saņemšanas). Minētais attiecīgi izriet arī no lēmumiem par projektu iesniegumu apstiprināšanu (*sk. lietas 88.–93.lapu*), kuros ir uzskaitīti tie gadījumi, kādos dienests ir tiesīgs pieņemt lēmumu pārtraukt atbalsta piešķiršanu un atprasīt iepriekš izmaksāto finansējumu, tostarp, ja tiek konstatēti pārkāpumi projekta īstenošanas vai uzraudzības laikā, kā arī neatbilstība projekta mērķim un sasniedzamajiem rādītājiem.

[10] Konkrētajā gadījumā lietā nav strīda par to, ka projektā Nr.1 plānotais maksimālais izaudzēto storu apjoms pēc projektu īstenošanas ir 10 t gadā, attiecīgi ieņēmumi – 85 372,31 *euro* gadā (*sk. projekta iesniegumu lietas 60.–78.lapā*). Projekta pēdējais maksājums tika izmaksāts 2012.gada 16.maijā, līdz ar to pagājuši vairāk kā pieci projekta uzraudzības gadi, kas attiecīgi nozīmē, ka projektam un tajā sasniedzamajiem rādītāji ir jābūt pilnībā īstenotiem.

Savukārt projekta Nr.2 ietvaros plānotais maksimālais izaudzēto foreļu apjoms pēc projektu īstenošanas ir 20 t gadā, ieņēmumi – 113 829,74 *euro* gadā (*sk. projekta iesniegumu lietas 18.–36.lapā*). Projekta pēdējais maksājums izmaksāts 2014.gada 28.aprīlī, līdz ar to pagājuši vairāk kā trīs projekta uzraudzības gadi, projekta uzraudzība turpinās.

Atbilstoši iesniegtajiem pārskatiem 2012.gadā akvakultūras produkcija nav saražota (*lietas 94.lapa*), 2013.gadā – saražots 1,42 t varavīksnes foreles (*lietas 95.lapa*), 2014.gadā akvakultūras produkcija nav saražota (*lietas 96.lapa*), 2015.gadā akvakultūras produkcija nav saražota (*lietas 99.lapa*). Par 2016.–2019.gadu pieteicēja ir iesniegusi ražošanas plānu (*lietas 15.lapa*), atbilstoši kuram projektu rezultativitātes rādītāji (izaudzēto zivju apjoms un plānotie ieņēmumi) netiek sasniegti ne tuvu projektā plānotajam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ir acīmredzams, ka nav sasniegti projektu īstenošanas rezultātā plānotie rādītāji un līdz ar to arī projektu mērķis kopumā.

[11] Pieteicēja ir argumentējusi, ka tam par pamatu ir bijis ugunsgrēks 2014.gada 20.oktobrī, par kura esību un nodarītajiem postījumiem lietā strīda nav (*lietas 16.–17.lapa*).

Ugunsgrēks ir nepārvaramas varas apstāklis, kas objektīvi var attaisnot zināmas atkāpes no projekta īstenošanas. Piemēram, MK noteikumu Nr.783 18.punkts paredz, ka šādā gadījumā var lūgt projekta īstenošanas termiņa pagarinājumu.

Vienlaikus, kā pamatoti konstatējis dienests, konkrētajā gadījumā nav saskatāms, ka pieteicēja jau pirms ugunsgrēka būtu sasniegusi projektā plānotos radītājus, kā arī pārskatāmā nākotnē tos spēs izdarīt, ņemot vērā, ka kopš ugunsgrēka jau ir pagājuši vairāk kā trīs gadi, taču atbilstoši paskaidrotajam ceha atjaunošana vēl nav uzsākta. Pieteicēja norāda, ka tam trūkst naudas līdzekļu, kas cilvēcīgi ir saprotams, vienlaikus šāda situācija neizveidotos, ja pieteicēja laikus būtu paredzējusi šādu riska iestāšanās iespēju un attiecīgi sev piederošo nekustamo īpašumu un ēkas apdrošinājusi, kas šāda apmēra objektiem, tiesas ieskatā, ir pašsaprotams drošības pasākums.

Nespēju realizēt projektu atbilstoši plānotajiem rādītājiem pieteikumā un tiesas sēdē netieši atzīst arī pieteicēja, norādot, ka ir bijusi pārāk optimistiska sasniedzamo rādītāju prognozēšanā, it īpaši pirmajos gados pēc zivju mazuļu ielaišanas, jo to veiksmīgai attīstībai ir nepieciešama vides adaptācija. Ja reiz šādi apstākļi pastāv, tad tiesai nav saprotams, kāpēc tie netika ņemti vērā, prognozējot projektu ietvaros sasniedzamos rādītājus. Pieteicējas pārstāvji nepamatoti norāda, ka par to būtu jāuzņemas atbildība arī dienestam, jo dienests šādus projektus ir apstiprinājis. Kā jau norādīts iepriekš, tieši atbalsta pretendents ir atbildīgs par iesniegto projektu un tā dzīvotspēju. Attiecīgi tieši no atbalsta pretendenta ir sagaidāms, ka tas ar vislielāko rūpību un piesardzību veiks tirgus izpēti un atbilstoši tam plānos savu saimniecisko darbību, kurā ņems vērā tostarp īstenotā projekta specifiskās īpašības un saražotās preces iespējamā pieprasījuma un cenas izmaiņas. Tāpat, ja pieteicēja iesniedza otru projekta iesniegumu, tai bija jāizvērtē, vai tā varēs atbilstošā kvalitātē sasniegt jau apstiprinātā projekta rezultātus.

No iepriekš konstatētā izriet, ka pieteicēja konkrētajā gadījumā nav pienācīgi apzinājusi visus riskus un attiecīgi kļūdījusies sasniedzamo rezultātu prognozēšanā. Līdz ar to dienests pamatoti atzinis, ka pieteicēja nav ievērojusi pareizu finanšu vadības principu, projektu mērķis nav sasniegts un nav arī paredzams, ka pieteicēja atbilstoši pašas veiktajiem aprēķiniem to spēs izdarīt pārskatāmā laika periodā, līdz ar to dienests, pamatojoties uz MK noteikumu Nr.573 47.punktu, ir pienākums atprasīt piešķiro finansējumu. Protams, tas ir smags finansiālais slogs komersantam, vienlaikus jāņem vērā, ka valsts piešķirtais finansējums nebija dāvinājums komersantam, bet piešķirts ar mērķi, lai veicinātu komercdarbības aktivitāti. Tā kā šis mērķis netika sasniegts, pieņemami ir sagaidīt, ka taisnīgi būtu atdot piešķirtos līdzekļus atpakaļ (*sal. sk. Augstākās tiesas 2014.gada 20.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-994/2014 (A420448712) 7.punktu*).

[12] Pieteicēja atbilstoši Administratīvā procesa likuma 265.panta pirmajai daļai ir lūgusi noteikt sprieduma nekavējošu izpildi, kas ir viens no pagaidu aizsardzības līdzekļiem līdztekus pagaidu noregulējumam un administratīvā akta darbības apturēšanai vai atjaunošanai.

Līdz lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanai administratīvā procesa dalībniekiem atkarībā no prasījuma ir tiesības lūgt vai nu pagaidu noregulējumu, vai administratīvā akta darbības apturēšanu vai atjaunošanu. Gan normas par pagaidu noregulējumu (*Administratīvā procesa likuma 195.panta pirmā daļa*), gan normas par administratīvā akta darbības apturēšanu vai atjaunošanu (*Administratīvā procesa likuma 185.[1] panta otrā daļa*) paredz, ka tiesai, lemjot par pagaidu aizsardzības līdzekļu piemērošanas nepieciešamību, ir vērtējami divi kumulatīvi kritēriji: 1) administratīvā akta pirmšķietams (*prima facie*) prettiesiskums jeb tiesā iesniegtā pieteikuma apmierināšanas iespējamība, skatot lietu pēc būtības (objektīvais kritērijs); 2) pamats uzskatīt, ka gadījumā, ja pagaidu aizsardzība netiks piemērota, procesa dalībniekam radīsies būtisks kaitējums vai grūti novēršami vai atlīdzināmi zaudējumi (subjektīvais kritērijs). No minēt izriet, ka tikai gadījumā, ja lietas izskatīšanas rezultāts pieteicējam varētu būt labvēlīgs, ir nozīme apsvērt, vai konkrētajai personai ir pietiekami pamatota interese, lai pagaidu aizsardzība tiktu piemērota tieši attiecībā uz viņu (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 7.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-174/2010 14.punktu*).

Pēc lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanas vienīgais instruments, ko var izmantot kā pagaidu aizsardzības līdzekli, ir sprieduma nekavējoša izpilde. Šī līdzekļa piemērošana ir atkarīga no sprieduma rezolutīvās daļas, proti, sprieduma nekavējoša izpilde ir iespējama vien gadījumā, kad sprieduma rezolutīvā daļa pieteicējam ir labvēlīga, līdz ar to aktīvi ietekmē pieteicēja tiesības un ir izpildāma. Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicēja pieteikums ir noraidāms, līdz ar to nav arī pamata piemērot sprieduma nekavējošu izpildi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta direktora 2017.gada 15.februāra lēmuma Nr.10.9.2-11/17/54-A/153 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.